

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Madrid (Hiszpania) w dniu 17 lipca 2019 r. – EV/Obras y Servicios Públicos S.A. i Acciona Agua, S.A.

(Sprawa C-550/19)

(2020/C 77/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EV

Strona pozwana: Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 4 ust. 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), które zostało włączone do wspólnotowego porządku prawnego przez dyrektywę Rady 99/70 ⁽¹⁾ i dyrektywę 2001/23, należy interpretować w ten sposób, że art. 24 ust. 2 układu zbiorowego pracy dla sektora budowlanego stanowi, iż niezależnie od okresu obowiązywania umowy o wykonanie danych robót budowlanych zawartej na zasadach ogólnych, nie będzie miał zastosowania art. 15 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy ET [kodeksu pracy], a zatem pracownicy w dalszym ciągu będą pracownikami zatrudnionymi „na czas wykonywania robót budowlanych”, zarówno we wskazanych tam przypadkach, jak i w przypadku przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę, o którym mowa w art. 44 ET lub zmiany pracodawcy, o której mowa w art. 27 układu zbiorowego pracy, przy czym nie ma obiektywnego powodu, który uzasadniałby, że jest to sprzeczne z uregulowaniem krajowym, w którym art. 15 ust. 1 lit. a) ET stanowi, iż „umowy te nie mogą być zawarte na okres dłuższy niż trzy lata, który może zostać przedłużony o dwanaście miesięcy na podstawie krajowego sektorowego układu zbiorowego lub, w przypadku jego braku, na podstawie sektorowego układu zbiorowego niższego szczebla. Po upływie tych terminów pracownicy nabywają status stałych pracowników przedsiębiorstwa”?
- 2) Czy klauzulę 4 ust. 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), które zostało włączone do wspólnotowego porządku prawnego przez w dyrektywę Rady 99/70 i dyrektywę 2001/23, należy interpretować w ten sposób, że art. 24 ust. 4 układu zbiorowego pracy dla sektora budowlanego stanowi, iż w przypadku wykonywania pracy na różnych stanowiskach pracy na podstawie dwóch lub więcej umów na czas wykonywania robót budowlanych zawartych z tym samym przedsiębiorstwem lub grupą przedsiębiorstw w okresie i w terminie wskazanym w art. 15 ust. 5 ET, nie prowadzi to do zmiany charakteru zatrudnienia na podstawie tego przepisu, zarówno we wskazanych tam przypadkach, jak i w przypadku przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę, o którym mowa w art. 44 ET lub zmiany pracodawcy, o której mowa w art. 27 układu zbiorowego pracy, przy czym nie ma obiektywnego powodu, który uzasadniałby, że jest to sprzeczne z uregulowaniem krajowym, w którym art. 15 ust. 5 ET stanowi, iż „bez uszczerbku dla ust. 1 lit. a) i ust. 2 i 3 niniejszego artykułu pracownicy zatrudnieni przez co najmniej dwadzieścia cztery miesiące w okresie trzydziestu miesięcy, niezależnie od tego, czy było to wynikiem kontynuacji pracy na tym samym lub innym stanowisku, w tym samym przedsiębiorstwie lub grupie przedsiębiorstw, na podstawie co najmniej dwóch tymczasowych umów o pracę, bez względu na to, czy nastąpiło to bezpośrednio pomiędzy zainteresowanymi stronami czy za pośrednictwem agencji pracy tymczasowej, zgodnie z identycznymi bądź odmiennymi warunkami umownymi, nabywają status pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony. Postanowienia akapitu wcześniejszego mają zastosowanie także w przypadku przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę lub zmiany pracodawcy na podstawie przepisów ustawy lub postanowień układów zbiorowych pracy”?
- 3) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/23 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie wyłączeniu zawartemu w układzie zbiorowym pracy dla sektora budowlanego, zgodnie z którym prawa i obowiązki, jakich musi przestrzegać nowy pracodawca, który będzie prowadził działalność będącą przedmiotem zamówienia publicznego, **ograniczone są jedynie do tych, które wynikają z ostatniej umowy zawartej przez pracownika z pracodawcą**, który występuje z umowy o zamówienie publiczne i nie stanowi to obiektywnego powodu, który uzasadniałby, że jest to rozwiązanie sprzeczne z

uregulowaniem krajowym, w którym art. 44 ET stanowi o przejęciu wszystkich praw i obowiązków bez ograniczenia do ostatniej umowy?

-
- (¹) Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).
- (²) Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. 2001, L 82, s. 16).

Odwwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 19 czerwca 2019 r. w sprawie T-179/16 RENV, L'Oréal/EUIPO – Guinot, wniesione w dniu 1 sierpnia 2019 r. przez L'Oréal

(Sprawa C-586/19 P)

(2020/C 77/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: L'Oréal (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan, P. Péters)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Guinot

Postanowieniem z dnia 7 października 2019 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówiła przyjęcia odwołania do rozpoznania.

Odwwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 19 czerwca 2019 r. w sprawie T-180/16 RENV, L'Oréal/EUIPO – Guinot, wniesione w dniu 1 sierpnia 2019 r. przez L'Oréal

(Sprawa C-587/19 P)

(2020/C 77/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: L'Oréal (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan, P. Péters)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Guinot

Postanowieniem z dnia 7 października 2019 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówiła przyjęcia odwołania do rozpoznania.
